*) Ostatni Nr w 1937 r.

Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Rok XIX. Warszawa, 31 grudnia 1937 r. Nr 70*).

Dziennik niniejszy zawiera przepisy i okólniki dawniejsze.

SPIS TREŚCI:

CZĘŚĆ A.

Dział Finansowy.

DZIAŁ FINANSOWY.

592.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 15 maja 1937 r. w sprawie wpłat i wypłat wekslami i skryptami dłużnymi.

Na podstawie art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. R. P. Nr 89 z 1930 r. poz. 705) przedsiębiorstwo P.K.P. może zaciągać na swe potrzeby krótkoterminowe pożyczki, nie przewyższające w sumie 10% ogólnego dochodu eksploatacyjnego brutto, wykazanego w ostatnim rocznym zamknięciu rachunkowym, zaciąganie zaś pożyczek wyższych i długoterminowych, może nastąpić tylko w granicach upoważnień ustawowych.

Po myśli zaś art. 18 wyżej wymienionego rozporządzenia skrypty dłużne i weksle, wystawione lub akceptowane względnie żyrowane przez przedsiębiorstwo P.K.P. podpisują pod pieczęcią Przedsiębiorstwo „Polskie Koleje Państwowe" bądź Minister Komunikacji bądź dwie osoby spośród osób, upoważnionych do tego

przez Ministra Komunikacji i wpisanych do rejestru handlowego.

Powyższe postanowienia dają przedsiębiorstwu P.K.P. między innymi także możność zawierania umów o roboty i dostawy na warunkach kredytowych. Część takich umów dotyczyć może także i poszczególnych Dyrekcji O.K.P. przeto Ministerstwo Komunikacji ustala następujące zasady postępowania z wekslami i skryptami dłużnymi:

(1) Ministerstwo Komunikacji ((Departament Finansowy) prowadzi centralnie:

a) **rejestr „A" weksli własnych** wystawionych przez Ministerstwo Komunikacji za przedsiębiorstwo P.K.P. **oraz weksli trasowanych przez wierzycieli na przedsiębiorstwo P.K.P.**, które łącznie oznacza się krótko jako **„akcepty"**; weksle te Ministerstwo Komunikacji opatruje N-rem porządkowym rejestru, dodając przed nim litery „A" np. Nr A 1717/3, przy czym liczba w ułamku (3) oznacza trzecią prolongatę weksla,

b) **rejestr „D" weksli wystawionych lub żyrowanych przez dłużników oraz weksli trasowanych przez P.K.P.** na dłużników **i przez nich przyjętych**, które łącznie oznacza się jako „weksle dłużników"; weksle takie opatruje się w Min. Kom. N-rem porządkowym rejestru dodając przed nim litery „K" n.p. K. 210,

c) **rejestr „S" skryptów dłużnych**, wystawionych przez Ministerstwo Komunikacji za przedsiębiorstwo P.K.P. oraz wystawionych na podstawie specjalnego upoważnienia Ministerstwa Kom. przez Dyrekcję O.K.P. a zatwierdzonych przez Min. Kom., skrypty opatruje Ministerstwo Komunikacji N-rem porządkowym rejestru, dodając przed nim litery „S" np. S. 222.

We wszystkich rejestrach numery porządkowe zaczynają się od 1 i biegną do 10.000 po czym zaczynają się na nowo bez względu na rok, od początku.

(2) Akcepty i skrypty dłużne P.K.P. w terminach płatności wykupuje Ministerstwo Komunikacji (Departament Finansowy) i w tym celu prowadzi terminarz ich płatności.

(3) Należności wynikające z umów, przewidujących regulowanie ich częściowo gotówką a częściowo wekslami lub skryptami, a nie przekraczające w poszczególnych przypadkach kwoty 30.000 zł (trzydzieści tysięcy) należy opłacać gotówką, bez potrzeby uzyskiwania na to uprzedniej zgody Min. Kom

(4) Jeśli warunki umowy przewidują regulowanie należności wyłącznie wekslami lub częściowo gotówką a częściowo wekslami, a rachunki przekraczają w poszczególnych przypadkach kwotę 30.000 zł, wówczas Dyrekcje, przed wypłatą takich należności powinny zwracać się każdorazowo do Ministerstwa Komunikacji z zapotrzebowaniem dotacji, podając w nim: nazwy firm, Nr Nr umów oraz kwoty i terminy płatności rachunków.

O ile zaś umowa przewiduje, że koszty związane z wystawieniem weksli ponosi firma, która w tym celu powinna wystawić potrzebne na pokrycie należności weksle i doręczyć je Dyrekcji, wówczas należy weksle takie dołączyć do zapotrzebowania dotacji.

(5) Ministerstwo Komunikacji (Departament Finansowy) przesyła wystawione czy też akceptowane przez siebie weksle oraz skrypty dłużne P. K. P. do kasy głównej P. K. P. przy zleceniu pobrania uznając nimi właściwe konto rachunku 20 (Weksle, akcepty, skrypty dłużne").

Jednocześnie sporządza zlecenie wypłaty, obciążając w nim rachunek 2 konto 1 („Dotacje Min. Kom. i odwózki Dyrekcyj"). Kasa Główna P. K. P. przesyła akcepty (weksle własne) i skrypty dłużne właściwym Dyrekcjom przy piśmie z kopią.

Otrzymaną kopię Dyrekcje (Biura Finansowe) opatrują potwierdzeniem odbioru i zwracają kasie głównej P. K. P. która dołącza je do dotyczącego zlecenia wypłaty.

(6) Dyrekcje O. K. P. (Biura Finansowe) powinny niezwłocznie:

a) sporządzić zlecenie pobrania, uznając w nim rachunek 2 konto 1 „Dotacje Min. Kom. i odwózki Dyrekcyj" i dołączyć do niego oryginał pisma kasy głównej P. K. P. otrzymany przy wekslach wzgl. skryptach.

b) w zleceniu wypłaty należności przedsiębiorców i dostawców, o których mowa w punkcie (4), wskazać sposób dokonania wypłaty, przez wpisanie klauzuli: „Przez Kasę Dyrekcyjną akceptem (wekslem własnym) Nr. ..... na zł. ..... i gotówką (przez Bank Polski, P. K. O. itd.) zł .....".

(7) Dyrekcje O. K. P. otrzymawszy weksle dłużników na wyrównanie pretensji przedsiębiorstwa P. K. P. np. z tytułu kredytowanych przewozów, powinny sporządzić zlecenia pobrania, uznając kwotą weksli właściwą pozycję budżetu wzgl. konta klienta na r-ku „dłużników i wierzycieli" o ile dane należności skredytowane były już wpisane na budżet i **jednocześnie**, na podstawie zlecenia wypłaty, którym obciążą rachunek 2 konto 1 („Dotacje Min. Kom. i odwózki Dyrekcji") weksle te przesyłają do Ministerstwa Komunikacji.

(8) Dla księgowego ujęcia obrotów dokonywanych wekslami i skryptami przez kasy: główną P. K. P. i dyrekcyjne Min. Kom. wprowadza w scalonym planie kontowym P. K. P. na r-ku 1 „kasy" konto 1 obok subkont 1 „gotówka" i 2 „papiery wartościowe" subkonto 3 „weksle dłużników" i subkonto 4 „akcepty i skrypty dłużne".

Subkonta 3 i 4 obciąża się wekslami (skryptami) otrzymanymi przez kasy, uznaje się wydanymi.

Weksle dłużników oddane do inkasa lub zdyskontowania przeprowadza się przez r-k 9 konto 22.

R-k ten obciąża się sumą weksli oddanych do inkasa lub zdyskontowania przy równoczesnym uznaniu r-ku 1, konto 1, subkonto 3 oraz uznaje się sumą uzyskaną, obciążając nią subkonto gotówki na r-ku kasy.

(9) W dzienniku kasowym dla kas dyrekcyjnych (druk P. K. P. Seria F Nr 52) należy wykorzystać dwie ostatnie niezadrukowane rubryki, i oznaczyć je następująco:

1) weksle dłużników (w rubryce przedostatniej),

2) akcepty i skrypty dłużne P. K. P. (w rubryce ostatniej).

W związku z tym w kasach dyrekcyjnych nie należy nadal prowadzić „księgi przychodu i rozchodu weksli, akceptów i skryptów dłużnych (druk P. K. P. seria F. N. 229); wprowadzonej okólnikiem Nr FK.I/38/1 z dnia 19.I. 1935 r. (Dz. U. M. K. Nr 5, poz. 27).

(10) Postanowienia niniejszego okólnika nie odnoszą się do weksli składanych tytułem kaucyj i wadiów, które należy nadal traktować jako depozyty rzeczowe.

(11) Jednocześnie tracą moc obowiązującą następujące okólniki:

1) Nr FR.IX/98/6 z dnia 8 sierpnia 1932 r.
2) „ FR.IX/98/9 z dnia 22 października 1932 r.
3) „ IX.98/10 z dnia 25 listopada 1932 r.
4) „ FK.I. 3/2 (część III) z dnia 12 stycznia 1935 r.
5) „ FR.VI.72/465 z dnia 8 czerwca 1936 r.
6) „ FR.VI.72/620 z dnia 5 sierpnia 1936 r.
7) „ FR.VI.72/644 z dnia 7 sierpnia 1936 r.

Nr F.R.IX.98/1/37.

593.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 15 maja 1937 r. Nr 300 w sprawie przedkładania dekadowych wykazów o wpływach gotówkowych.

Dotychczasowe zestawienia dekadowe o wpływach gotówkowych kas dyrekcyjnych i stacyjnych jakie Dyrekcje przedkładają Ministerstwu Komunikacji nie odpowiadały swemu celowi, gdyż nie zawierały ścisłych danych **o własnych wpływach gotówkowych** przedsiębiorstwa P. K. P. w danej dekadzie.

Zestawienia ogólne jakie Ministerstwo sporządzało, w porównaniu z ostatecznymi wpływami różniły się bardzo znacznie.

Nieścisłości w obecnych zestawieniach wynikały z tego, iż w wykazach ujmowano jako własne wpływy gotówkowe również i zaliczenia pobierane przez kasy towarowe oraz zasiłki udzielane tym kasom przez kasy stacyjne, mimo że kasy towarowe niejednokrotnie zasiłki te przelewały z powrotem do kas stacyjnych.

Zarówno zaliczenia jak i zasiłki kas stacyjnych nie zwiększają własnych wpływów gotówkowych przedsiębiorstwa P. K. P. w danej dekadzie wobec czego nie mogą one wchodzić w rachubę jako zwiększenie wpływów. Stąd też należy zarówno w samodzielnych kasach towarowych jak i w połączonych, wydzielić zarówno wpływy z zaliczeń jak i z zasiłków. W tym celu Ministerstwo Komunikacji poleca aby kasy towarowe w księgach wydania (druk P. K. P. seria F Nr 113) wykazywały bieżąco, przy zapisie listów przewozowych, sumy pobrane z tytułu zaliczeń a mianowicie: w rubr. 19 zaliczenia pobrane w gotówce, w rubryce 20 zeliczenia pokryte poleceniami przy przewozach kredytowanych. W związku z tym datę zwrotu przekazu zaliczeniowego, o ile będzie inna niż wykazana w rubryce 3 tejże księgi, należy pisać na marginesie księgi obok rubryki 20.

Równocześnie Ministerstwo Komunikacji wprowadza nowe wzory zestawień dekadowych.

I. Wykaz na druku P. K. P. Seria F Nr 309 wypełniają z końcem każdej dekady samodzielni kasjerzy towarowi wyodrębnionych kas towarowych w następujący sposób: w pierwszym rzędzie sumują w księdze kasowej (druk P.K.P. seria F Nr 105) rubryki 21 i 22 wypłacone zaliczenia w gotowiźnie oraz przez P. K. O. a sumę uzyskaną wpisują do wykazu po stronie rozchodu do rubryki 1, następnie sumują rubrykę 18 przelewy w gotowiźnie do kasy stacyjnej i sumę wpisują również po stronie rozchodu do rubryki 2-ej.

Z kolei wypełniają w wykazie stronę przychodu, a w tym celu w rubryce 1-ej i 2-ej wpisują ogólną sumę wpływów z tytułu zaliczeń pobranych w ciągu danej dekady sumując rubryki 19 oraz 20 księgi wydania (druk P. K. P. seria F Nr 113), następnie w rubryce 3 wykazują zasiłki otrzymane z kasy stacyjnej sumując rubrykę 11 księgi kasowej i wreszcie wpisują do rubryki 4 wpływy gotówkowe z przewoźnego jak również wpływy związane z przewozami i inne. Kwotę tę stanowić będzie różnica jaka wypadnie po odjęciu od sumy ogółem po stronie rozchodu sumy rubryk 1 i 3 po stronie przychodu (Rozchód 1 + 2) — (przychód 1 + 3) = 4 rubryka.

Wykaz na druku P. K. P. Seria F Nr 309 kasjer wyodrębnionej kasy towarowej powinien zestawić po zamknięciu kasy **ostatniego dnia każdej dekady** i przesłać go **tego samego dnia** odnośnej kasie stacyjnej. Za ścisłość danych i terminowe przedłożenie zestawień współodpowiedzialni są osobiście kierownik danej ekspedycji towarowej i kasjer towarowy.

II. Wykazy na druku P. K. P. Seria F Nr 310 (na papierze koloru różowego) sporządza kasjer stacyjny wpisując z wykazu kasy towarowej do rubryki 2-ej po stronie przychodu sumy z rubryki 4 i rubryk 1 i 2 t. zn. wpływy z przewoźnego i z zaliczeń a po stronie rozchodu sumy z rubr. 1 t. j. wypłaty z zaliczeń, pozostałe zaś

rubryki wypełnia według ich treści na podstawie danych własnej księgi kasowej.

W kasach połączonych kasjer stacyjny pełniący równocześnie obowiązki kasjera towarowego sporządza sam jeden wykaz na druku P. K. P. Seria F Nr 310, wypełniając wszystkie rubryki według ich treści na podstawie danych zawartych w prowadzonych przez niego księgach kasowych oraz w księgach wydania i przybycia i stosując się do zasad wymienionych w ustępie I.

Wykazy na druku P. K. P. Seria F Nr 310 kasjer stacyjny powinien sporządzić po zamknięciu kasy w ostatnim dniu każdej dekady i przesłać go **najpóźniej następnego dnia** do biura finansowego. Za ścisłość danych i terminowe przedłożenie wykazu osobiście odpowiedzialny jest odnośny kasjer stacyjny.

III. Kasa dyrekcyjna po zamknięciu każdej dekady zestawia wykaz na druku P. K. P Seria F Nr 311 zmieniając odpowiednio tytuł tego druku i wypełniając ściśle odnośne rubryki według ich treści na podstawie własnych danych. Opracowany wykaz doręcza następnego dnia biuru finansowemu (Dział F 2). Za ścisłość danych odpowiedzialny jest osobiście kasjer dyrekcyjny.

IV. Biuro finansowe zestawia wszystkie wykazy z kas stacyjnych i z kasy dyrekcyjnej i sporządza jeden wykaz sumaryczny na druku P. K. P. Seria F Nr 311. Biuro finansowe (F 2) przy sporządzaniu wykazu na podstawie danych otrzymanych z kas stacyjnych i dyrekcyjnych, przeprowadza następujące działanie: gotówkę wpłaconą z tytułu wyrównania kredytowanych przewozów dzieli na dwie części i jedną część w wysokości równej sumie zaliczeń pokrytych poleceniami dodaje do kwoty zaliczeń pobranych w gotówce, a pozostałą część dodaje do wpływów z przewozu towarów. Resztę rubryk Biuro Finansowe (F 2) wypełnia zgodnie z ich treścią i wykaz przesyła do Departamentu II Ministerstwa Komunikacji w takim terminie, by **bezwzględnie 6-go dnia po zamknięciu dekady znalazł się w posiadaniu Ministerstwa Komunikacji.**

Za ścisłe i terminowe wykonanie niniejszego zarządzenia ponosi pełną odpowiedzialność Naczelnik Biura Finansowego.

Zapotrzebowanie na ujednostajnione druki P. K. P. Seria F Nr 309, 310 i 311 Dyrekcje powinny przesyłać do Centralnego Biura Zakupów P. K. P.

Okólnik niniejszy wchodzi w życie z ważnością od dnia 1 maja 1937 r.

Jednocześnie tracą moc obowiązującą wszystkie poprzednie okólniki wydane przez Ministerstwo Komunikacji w sprawie dekadowych wykazów o obrotach gotówkowych, a w szczególności:

Nr II/3/1950/30 z dnia 4 marca 1930 r. (ogł w Dz. U. M. K. Nr 7 z 1930 r.)
„ FR.VIII.86/1 z dnia 14 lutego 1934 r.
„ FR.VIII.86/1 z dnia 24 kwietnia 1936 r.

Nr F.R.VIII.86/1/37.

594.

Okólnik z dnia 15 maja 1937 r. Nr. 301 w sprawie sposobu dokonywania potrąceń składek na rzecz K. P. W.

Potrącanie składek na rzecz K. P. W. należy uskuteczniać w następujący sposób:

1) Dla kontroli potrąceń składek miesięcznych członków Kolejowego Przysposobienia Wojskowego służą „imienne wykazy członków i kontroli potrąceń składek", sporządzane na drukach dostarczanych przez Zarząd Główny K. P. W.

2) Wykazy imienne sporządzane są odrębnie dla pracowników opłacanych miesięcznie, których uposażenie likwiduje Biuro Finansowe D. O. K. P., odrębnie zaś dla pracowników, opłacanych dziennie, których uposażenie likwidują Oddziały Kolei Państwowych lub jednostki służbowe, podległe bezpośrednio Dyrekcji, a nadto oddzielnie dla miesięcy parzystych, osobno zaś dla miesięcy nieparzystych.

Stosownie do powyższego podziału rozróżnia się wykazy:

a) dla pracowników etatowych, praktykantów i kontraktowych na miesiące parzyste,
b) dla pracowników etatowych, praktykantów i kontraktowych na miesiące nieparzyste,
c) dla pracowników stałych i czasowych na miesiące parzyste,
d) dla pracowników stałych i czasowych na miesiące nieparzyste.

3) Dla każdej jednostki służbowej sporządza się odrębny wykaz, do którego wpisuje się nazwiska wszystkich członków K. P. W. zatrudnionych w danej jednostce służbowej w kolejności, w której zamieszczani są w liście płacy.

4) Wykazy imienne poszczególnych jednostek, których pracownikom likwiduje uposażenie jeden pracownik (likwidator), tworzą jeden wykaz zbiorowy, do którego wszywa się w sposób przewidziany instrukcją służbową dla wiązania akt wykazy jednostek służbowych w kolejności, ułożonej przez likwidatora.

5) Wykazy zbiorowe otrzymują w Okręgu Dyrekcji kolejną numerację, wyznaczoną im przez Kierownika Działu likwidacji uposażeń, przy czym wykazy zbiorowe dla miesięcy parzystych i nieparzystych oznacza się tym samym numerem porządkowym.

6) Każdy wykaz zbiorowy oprawny jest w trwałą teczkę, na której wpisuje się w kolejności alfabetycznej wszystkie jednostki służbowe, których wykazy zamieszczono w teczce, podając obok nazwy każdej jednostki służbowej nazwę Ogniska K. P. W., do którego należy.

7) Wykazy imienne zakłada się raz na rok i zmienia w dniu 1 stycznia każdego roku. W tym celu urzędy likwidując uposażenie przystępują do założenia nowych wykazów imiennych w sposób określony pod pkt. 1—6:

a) dla pracowników etatowych, praktykantów i kontraktowych na miesiące nieparzyste, w ciągu miesiąca grudnia każdego roku,

b) dla pracowników stałych i czasowych na miesiące nieparzyste w ciągu miesiąca stycznia każdego roku.

W tym samym czasie Kierownik Działu likwidacji uposażeń podaje do wiadomości wszystkich urzędów likwidujących uposażenie, ustaloną dla poszczególnych wykazów zbiorowych numerację (pkt. 6).

Urzędy likwidujące uposażenie, wpisują potrącenia na rzecz KPW. (pkt. 8) w nowozałożonych wykazach i przesyłają je w sposób i terminach określonych w pkt. 10 Zarządowi Głównemu KPW.

Wykazy na miesiące parzyste w formie odpisów wykazów założonych przez urzędy kolejowe, sporządza Zarząd Główny KPW i przesyła je w terminach oznaczonych w pkt. 10 Dyrekcjom O.K.P.

8) Urzędy likwidujące uposażenie, wpisują w rubryce 6-ej wykazów imiennych, potrąconą łącznie za dany miesiąc z uposażenia członków KPW. sumę z tytułu:

a) składki członkowskiej KPW.,

b) składki ubezpieczeniowej na rzecz Kasy Samopomocy członków KPW.

c) pożyczki zaciągniętej w Kasie Samopomocy członków KPW.

Na podstawie wpisów dokonanych przez urzędy, likwidujące uposażenia, Zarząd Główny KPW. dokonywa, kontroli opłacania składek członkowskich, ubezpieczeniowych i pożyczek potrącanych na rzecz KPW.

9) W celu dokonywania wpisów potrąceń i kontroli stosownie do postanowień pkt. 8 urzędy, likwidujące uposażenie i Zarząd Główny KPW. wymieniają pomiędzy sobą wykazy za miesiące parzyste i nieparzyste w ten sposób, że kiedy urzędy są w posiadaniu wykazów za miesiące parzyste, Zarząd Główny KPW. posiada wykazy za miesiące nieparzyste i odwrotnie.

10) Terminy wzajemnego przesyłania wykazów zbiorowych ustala się jak następuje:

I. Biura Finansowe D.O.K.P. przesyłają Zarządowi Głównemu KPW wykazy zbiorowe:

a) pracowników etatowych, praktykantów i kontraktowych w terminie do dnia 10 każdego miesiąca kalendarzowego za miesiąc, za który dokonano ostatniej wypłaty uposażenia (np. do dnia 10 października za miesiąc październik),

b) pracowników stałych i czasowych w terminie do dnia 15 każdego miesiąca kalendarzowego za miesiąc, za który dokonano ostatniej wypłaty uposażenia (np. do dnia 15 października za miesiąc wrzesień); urzędy likwidujące uposażenie pracowników stałych i czasowych przedstawiają wykazy zbiorowe Biuru Finansowemu Dyrekcji w terminie do dnia 10 każdego miesiąca.

II. Zarząd Główny KPW. przesyła Biuru Finansowemu D.O.K.P. wykazy zbiorowe:

a) pracowników etatowych, praktykantów i kontraktowych w terminie do dnia 20 każdego miesiąca kalendarzowego za miesiąc, za który dokonano przedostatniej wypłaty uposażenia (np. do dnia 20 października za miesiąc wrzesień),

b) pracowników stałych i czasowych do dnia 20 każdego miesiąca za miesiąc, za który dokonano przedostatniej wypłaty uposażenia (np. do dnia 20 października za miesiąc sierpień).

Terminy ustalone w ustępie I i II powinny być przestrzegane dla umożliwienia ciągłości kontroli potrąceń.

11) Wszelkich zmian wskutek ruchu służbowego personelu lub z innych przyczyn dokonywują w wykazach imiennych urzędy likwidujące uposażenie. Nazwisk ubywających członków KPW. nie wykreśla się w wykazach, a tylko w rubrykach dla dokonywania potrąceń wstawia się kreskę, podając w uwadze powód ubytku, oraz w razie przeniesienia do innej jednostki służbowej, również nazwę nowej jednostki służbowej pracownika. Nazwiska członków KPW. przebywających w danej jednostce służbowej wpisuje się w końcu wykazu imiennego tej jednostki.

Numery porządkowe pracowników w wykazie imiennym danej jednostki wpisuje i uaktualnia Zarząd Główny KPW.

12) W razie zmian w podziale pracy likwidatorów uposażenia, zmiany te uwzględnia się w wykazach zbiorowych, przenosząc odpowiednio wykazy imienne poszczególnych jednostek służbowych z jednego wykazu zbiorowego do drugiego i skreślając je oraz wpisując we właściwych spisach zamieszczanych na teczkach odnośnych wykazów zbiorowych. Przy skreślaniu jednostki służbowej w spisie jednostek danego wykazu zbiorowego podaje się numer wykazu zbiorowego, do którego została wpisana.

Urzędy likwidujące uposażenie dokonywują potrąceń na rzecz KPW. również z zaopatrzeń, o ile deklaracja nie zostanie wycofana.

13) Jednocześnie z przesyłaniem wykazów zbiorowych Biura Finansowe D.O.K.P. przeka-

zują na rachunek Zarządu Głównego KPW. w P.K.O. (conto Nr 21081), na ich podstawie potrącone na rzecz Kolejowego Przysposobienia Wojskowego sumy z uposażenia:

a) pracowników etatowych, praktykantów i kontraktowych w terminie do dnia 10 każdego miesiąca i

b) pracowników stałych i czasowych do dnia 15 każdego miesiąca.

14) Dyrekcje wydają na prośbę KPW. w indywidualnych wypadkach zaświadczenia o potrąceniu sum z uposażenia członków KPW., ubezpieczonych w Kasie Samopomocy KPW.

15) Druki i teczki dla sporządzania wykazów dostarcza Biurom Finansowym D.O.K.P. Zarząd Główny KPW.

16) Jednocześnie tracą moc obowiązującą okólniki Min. Kom.:

1) Nr FR.II/19/376 z dnia 13.XII.1934 r.

2) Nr FR.II/19/8 z dnia 8.II.1935 r.

Nr F.R.II./19/51/37.

595.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 15 maja 1937 r. Nr 302 w sprawie wyjaśnienia p. 2 § 16 przepisów Nr. F. 7.

Przy obliczaniu odsetek od sum kredytowanych w myśl przepisów o uiszczaniu należności przewozowych poleceniami na otwarte rachunki klientów — Nr F 7; należy obliczać odsetki tylko za taką ilość dni przez jaką klient faktycznie korzystał z kredytu.

Jeżeli zatem klient w okresie obliczeniowym wpłacił na poczet wykorzystanego kredytu pewne kwoty, celem zmniejszenia obciążenia, odsetki od sum zakredytowanych, które wcześniej pokryto, należy obliczać nie za cały okres obliczeniowy t. j. do dnia 18 danego lub 3 następnego miesiąca, lecz tylko do tego dnia, w którym nastąpiło wyrównanie sumy kredytowanej.

Jednocześnie traci moc obowiązującą okólnik z dnia 21.II.1935 r. Nr FR.II/20/1.

Nr F.R.II.20/1/37.

596.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 15 maja 1937 r. Nr. 303 w sprawie Imunitetu podatkowego PKP.

Immunitet podatkowy P. K. P. ustanowiony w art. 11 rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dnia 29.XI. 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr 82, poz. 641) wydanego w sprawie zmian i uzupełnień rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 24.IX. 1926 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa P. K. P., na podstawie którego P. K. P. wolne są od wszelkich podatków, danin i opłat publicznych, rozciąga się również i na eksploatację kolei prywatnych znajdujących się pod zarządem P. K. P. i przez nie eksploatowanych, o ile zarząd ten rzeczywiście wykonywany jest przez P. K. P.; zwolnienie to wynika z treści art. 1, 7 i 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 24.IX.26 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa P. K. P. (Dz. U. R. P. Nr 89/30 poz. 705), gdyż koleje prywatne eksploatowane i zarządzane przez P. K. P. tworzą integralną część składową tego przedsiębiorstwa, czyli innymi słowy, przedsiębiorstwo P. K. P. wolne jest od opłacania jakichkolwiek podatków, danin i opłat publicznych (od których wolny jest Skarb Państwa) bez względu na to czy korzysta z własnego majątku, czy też z majątku kolei prywatnych.

Jednocześnie nadmienia się, że same koleje prywatne o ile posiadają odrębną osobowość prawną względnie stanowią własność poszczególnych osób fizycznych, nie korzystają na mocy powołanych przepisów prawnych z powyżej określonego zwolnienia od podatków. Podlegają one podatkom bezpośrednim na zasadach ogólnych w myśl obowiązujących ustaw — w szczególności podatkowi dochodowemu — od dochodów, jakie uzyskają od P. K. P. za oddane im w eksploatację przedsiębiorstwa, podatkowi majątkowemu — od posiadanego majątku, oraz podatkowi gruntowemu od posiadanych gruntów.

O ile chodzi o państwowy podatek przemysłowy, to do opłaty tego podatku byłyby obowiązane koleje prywatne tylko w tym wypadku, gdyby same (we własnym zarządzie) wykonywały czynności handlowe, podlegające temu podatkowi.

Jednocześnie traci moc obowiązującą okólnik z dn. 15.X.1930 r. Nr II/8505/3/30.

Nr F.R.II/17/40/37.

597.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 15 maja 1937 r. Nr 304 w sprawie opłat od operacyj na kolejowych kontach czekowych w P.K.O.

Ministerstwo Komunikacji w wyniku pertraktacyj z P.K.O. wyraziło zgodę na następujące warunki, jakie mają obowiązywać przy obrotach na kontach czekowych w P.K.O., których właścicielami są urzędy przedsiębiorstwa P.K.P.:

1) za wszelkie wpłaty i wypłaty na takich kontach czekowych w P.K.O. przedsiębiorstwo P.K.P. opłaca zryczałtowaną opłatę w wysokości 25 groszy od jednej pozycji, bez względu na wysokość sumy.

2) Do uskutecznienia wpłat, za które P.K.P. płaci według stawki zryczałtowanej, służą blankiety nadawcze koloru pomarańczowego, wydane w czterech wzorach, a to dla wypłat do zł 100.— wg. wzoru Nr 1.

ponad zł 100.— do zł 1.000 wg. wzoru Nr. 2
„ „ 1.000.— do zł 5.000 wg wzoru Nr 3
„ „ 5.000.— wg. wzoru Nr 4.

Poszczególne wzory blankietów potrzebne są P.K.O. dla rozrachunku z Ministerstwem Poczt i Telegrafów.

3) Należności za zryczałtowane operacje P.K.O. pobiera miesięcznie z dołu przez odpisanie odnośnej kwoty z konta czekowego.

4) Operacje przekazowe są wolne od wszelkich opłat.

W związku z powyższym Ministerstwo Komunikacji zawiadamia, że powyższe blankiety nadawcze P. K. O. koloru pomarańczowego mogą być używane wyłącznie przez urzędy kolejowe (kasy stacyjne) tylko dla własnych wpłat, natomiast wydawanie tych blankietów firmom lub osobom prywatnym jest niedopuszczalne, o czym należy pouczyć zainteresowanych pracowników.

Kontrolę, czy zakaz ten jest przestrzegany, należy wykonywać przy sposobności sporządzania i sprawdzania zleceń pobrania na podstawie wyciągów kontowych, do których P.K.O. dołącza dowód wpłaty, stanowiący środkowy odcinek blankietu nadawczego.

Wydatki z tytułu ryczałtowych opłat manipulacyjnych należy zarachowywać na Dz. 2 rozdział 1 § 2 poz. 1 na podstawie zawiadomień P.K.O. w odpisaniu (druk P.K.O. Nr 120/1936).

Jednocześnie Ministerstwo Komunikacji zaleca tym Dyrekcjom O.K.P., które posiadają kasy ambulansowe i przewóz nie nastręcza trudności, przewożenia gotówki za pośrednictwem tych kas.

Jednocześnie tracą moc obowiązującą okólniki Ministerstwa Komunikacji:

Nr FR.III.45/12 z dnia 29 sierpnia 1934 r.
„ „ „ 45/4 z dnia 7 września 1934 r.
„ „ „ 45/61 z dnia 29 grudnia 1934 r.
„ „ „ 45/2 z dnia 5 stycznia 1935 r.

Nr F.R.III.45/1/37.

598.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 15 maja 1937 r. Nr 305 w sprawie dokonywania wypłat monetami srebrnymi i bilonem.

Stosownie do art. 10 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 listopada 1927 r. w sprawie zmiany ustroju pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr 97 poz. 855) w brzmieniu, ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 sierpnia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 74 poz. 668) monety srebrne i bilon są środkami płatniczymi, mającymi moc umarzania zobowiązań przez zapłatę:

monety po 10 zł do kwoty 1000 zł
„ „ 5 zł do kwoty 500 zł
„ „ 2 zł do kwoty 100 zł
„ niklowe po 1 zł do kwoty 50 zł.

pozostałe monety niklowe i brązowe łącznie do kwoty 10 zł przy każdej wypłacie.

Kasy państwowe (a więc i kasy przedsiębiorstwa PKP) przyjmują monety wszelkich rodzajów w każdej ilości przy wszystkich wpłatach z wyjątkiem tych, które w myśl obowiązujących przepisów winny być uiszczane w monetach złotych.

Ministerstwo Komunikacji mając na uwadze tak ważny interes Skarbu Państwa, jak rozprowadzenie możliwie całej ustawowej normy bilonu i monet srebrnych, poleca dołożyć usilnych starań w kierunku jak najintensywniejszego rozprowadzenia bilonu przy sposobności dokonywania wszelkich wypłat, a w szczególności, aby uposażenia i wynagrodzenia służbowe były wypłacane możliwie tylko monetami srebrnymi i bilonem.

Przy wypłatach należności przedsiębiorców i dostawców należy nie tylko przestrzegać granic wypłat monetami srebrnymi i bilonem, lecz owszem kasy powinny dążyć do tego, ażeby klienci przyjmowali takie monety w wysokościach, przekraczających znacznie powyższe normy. Chodzić tu głównie będzie o takich przedsiębiorców, którzy z uwagi na rodzaj wykonywanych robót zatrudniają przy nich znaczne ilości robotników.

Kasy Dyrekcyjne powinny przy podejmowaniu gotówki z banków celem zasilenia kas stacyjnych w gotówce na wypłatę uposażeń i innych wynagrodzeń służbowych, żądać odpowiedniej ilości monet srebrnych i bilonu, ażeby wypłaty te mogły się zawsze odbywać co najmniej w połowie w monetach srebrnych i w bilonie. To samo obowiązuje kasy stacyjne, które otrzymują zasiłki z Kasy Dyrekcyjnej za pośrednictwem banków. W razie, gdyby dotyczące banki nie mogły dokonać wypłaty w monetach srebrnych i w bilonie w żądanej wysokości, należy otrzymane bilety Banku Polskiego wymieniać na takie monety w kasach urzędów skarbowych.

Kasy dyrekcyjne powinny dokonywać wpłat na swe rachunki w bankach przede wszystkim w biletach Banku Polskiego, pozostawiając u siebie przeważnie monety. Fundusze wymienne kas towarowych (§ 56 instrukcji Nr F. 8) mogą się składać jedynie z monet srebrnych i z bilonu.

Jednocześnie tracą moc obowiązującą następujące okólniki Ministerstwa Komunikacji:

Nr FR.III.40/2 z dnia 9 kwietnia 1931 r.
„ „ „ 40/7 z dnia 28 czerwca 1932 r.
„ „ „ 40/13 z dnia 30 lipca 1932 r.
„ „ „ 40/2 z dnia 30 stycznia 1934 r.
„ „ „ 40/13 z dnia 17 czerwca 1935 r.

Nr F.R.III 40/4/37.

599.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 15 maja 1937 r. Nr 306 w sprawie wpłat i wypłat w bonach Funduszu Inwestycyjnego.

I. Na mocy rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 27 października 1933 r. o „Funduszu Inwestycyjnym" (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 636) oraz rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 10 listopada 1933 r. „o wypuszczeniu bonów Funduszu Inwestycyjnego" (Dz. U. R. P. Nr 89 poz. 694) wypuszczono z dniem 1 grudnia 1933 r. 10 seryj po 40.000 szt. bonów Funduszu Inwestycyjnego w odcinkach po 25 zł nominalnej wartości.

Bony te mają zapewnioną wymianę na gotówkę przez wszystkie kasy urzędów skarbowych, a także możność regulowania nimi wszelkich należności Skarbu Państwa bez ograniczeń.

Wypuszczone bony są umarzane i premiowane w losowaniach, które odbywają się każdego tygodnia w ciągu całego roku. Bony, opatrzone wylosowanymi numerami, uznaje się za wylosowane we wszystkich wypuszczonych 10-ciu seriach. Za bon wylosowany posiadacz otrzymuje nominalną jego wartość oraz premię w wysokości zł 75.

Bony Funduszu Inwestycyjnego można nabywać we wszystkich kasach urzędów skarbowych.

II. Dyrekcje Okręgowe Kolei Państwowych oraz Biuro Komunikacji Samochodowej P.K.P. mogą przyjmować bony Funduszu Inwestycyjnego bez żadnych ograniczeń jako wadia i kaucje według ich wartości nominalnej. W tym przypadku bony należy traktować na równi z papierami wartościowymi.

III. Kasy biletowe i towarowe, znajdujące się w siedzibie Dyrekcji O.K.P. przyjmują od publiczności wpłaty w bonach Funduszu Inwestycyjnego pod następującymi warunkami:

1) Wpłaty w bonach za bilety mogą przyjmować jedynie kasy biletowe dla pociągów dalekobieżnych z wyłączeniem kas biletowych dla ruchu podmiejskiego.

2) Wpłaty w bonach za przewozy mogą przyjmować kasy towarowe bez ograniczeń.

Zarówno w kasach biletowych jak i towarowych wydawanie reszty z bonów w gotówce zasadniczo nie powinno mieć miejsca, a w wyjątkowych przypadkach nie może przekroczyć dla jednego odcinka 2 — 3 zł. Kasy przyjmujące wpłaty w bonach powinny być zaopatrzone w wywieszki ze stosownym napisem i pouczeniem.

Przyjęte bony kasy przeprowadzą jako gotówkę i odprowadzą na równi z gotówką do kasy dyrekcyjnej.

IV. Ponieważ na wylosowane bony przypadają premie, przeto Ministerstwo Komunikacji zarządza, ażeby każdego czwartku o godz. 14. kasy dyrekcyjne sporządzały szczegółowy wykaz numerów kolejnych wszystkich bonów Funduszu Inwestycyjnego, znajdujących się w danym dniu w kasie jako gotówka.

Wykaz numerów wraz z bonami należy następnie przechować w osobnej skrytce do następnego dnia, w którym po zasięgnięciu w Izbie Skarbowej wiadomości co do numerów bonów wylosowanych należy wszystkie niewylosowane bony pozostawić w kasie, zaś wylosowane bony zrealizować we właściwej Kasie Skarbowej. Uzyskaną stąd premię należy zarachować na dz. 2, rodz. 2 § 6 poz. 1.

V. Jednocześnie tracą moc obowiązującą okólniki Ministerstwa Komunikacji:

Nr FR.III.40/13 z dnia 10 kwietnia 1934 r.
„ FR.III.40 14 z dnia 11 kwietnia 1934 r.
„ FR.III.40/17 z dnia 19 kwietnia 1934 r.
„ F.R.III.40/20 z dnia 11 czerwca 1934 r.
„ FR.III.40/1 z dnia 12 stycznia 1935 r.
„ F.R.III.40 2 z dnia 24 stycznia 1935 r.

F.R III.40/3/37.

600.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 15 maja 1937 r. Nr 307 w sprawie zawiadomień o zadłużeniu Dyrekcji O.K.P. w dniu ostatnim każdego miesiąca.

Ministerstwo Komunikacji (Departament II) poleca przedkładać telegraficznie stan zadłużenia w dniu ostatnim każdego miesiąca. Zawiadomienie to powinno obejmować w jednej kwocie wszystkie zaległe należności osób trzecich (przedsiębiorców i dostawców, zaległe podatki i opłaty, potrącone na rzecz Skarbu Państwa, opłaty na rzecz Ubezpieczalni Społecznych, instytucyj społecznych i humanitarnych itp.) przy czym należy wyszczególnić jaka kwota z ogólnego zadłużenia przypada na zadłużenia funduszu zasobów.

Jednocześnie tracą moc obowiązującą okólniki Ministerstwa Komunikacji:

Nr F.R.VII-83/16 z dnia 3 września 1934 r.
„ F.R.VII-83/15 z dnia 4 września 1936 r.

Nr F.R.VII.83/6/37.

601.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 15 maja 1937 r. Nr 308 w sprawie zmian i uzupełnień niektórych postanowień tymczasowych przepisów dla Kas Dyrekcyjnych (Nr F.6) i przepisów dla Kas Stacyjnych (Nr F.5).

Ministerstwo Komunikacji poleca Dyrekcjom O.K.P. przeprowadzić odręcznie następujące uzupełnienia i poprawki:

1) W tymczasowych Przepisach dla Kas Dyrekcyjnych na stronie 8 po ustępie (7) wpisać nowy ustęp (8) o następującej treści:

„Wykonywanie niektórych czynności, wymienionych w ust. (7) może być na podstawie upoważnienia Ministerstwa Komunikacji powierzone innemu pracownikowi Kasy, po przedłożeniu przez Dyrekcję uzasadnionego wniosku".

Numerację następnych ustępów należy odpowiednio poprawić.

Na stronie 16 w obu stemplach skreślić słowa „Kasjer.... kontroler.......“ oraz znajdujące się pod nimi końce zdań zaczynające się od „który" względnie „z podpisami" do „Dyrekcyjnej".

Na stronie 17 po 1-szym wierszu z góry wpisać nowe zdanie:

„Wyjątek stanowią listy na wypłaty uposażenia personelu etatowego, które Biuro Finansowe przesyła kasom stacyjnym do wykonania bez pośrednictwa Kasy Dyrekcyjnej".

Na stronie 63 uzupełnić ustęp (3) następującym zdaniem:

„W razie zaś posiadania odpowiedniego pomieszczenia na papiery wartościowe, może Dyrekcja za upoważnieniem Ministerstwa Komunikacji przechowywać je we własnym skarbcu".

Na stronie 65 w ust. (10) zdanie pierwsze otrzymuje następujące brzmienie:

„Osoby, składające wymienione książeczki, z wyjątkiem książeczek wkładowych P.K.O. powinny dołączyć oświadczenia — jeżeli dotyczące instytucje nie posiadają własnych formularzy — następującej treści:"

Na stronie 66 skreślić dwa pierwsze wiersze z góry „Do Pocztowej Kasy Oszczędności w Warszawie", oraz w ust. (11) wiersz 3 z góry skreślić słowa: „Pocztowej Kasy Oszczędności lub do".

Wpisać nowy ustęp (12) następującej treści:

„Książeczki wkładowe P.K.O., ważne w obiegu pocztowym (książeczki serii „C.D.H.J. K.L.N." i bez cechy seryjnej) oraz książeczki umiejscowione (serii „U") mogą być przyjmowane jedynie na podstawie cesji (druk P.K.O. A. 5. Nr 27/1933), lub, jeżeli taka książeczka opiewa wprost na Dyrekcję O.K.P.".

Numerację następnych ustępów należy odpowiednio poprawić.

Na stronie 68 na końcu ust. (17) dopisać następujące zdanie:

„Ponadto należy na kwicie umieścić za pomocą odcisku pieczątki ostrzeżenie następującej treści: „Realizacja kuponów, konwersja oraz wykup wylosowanych obligacyj należy do obowiązku składającego wadium lub kaucję".

Na stronie 70 w ustępie (23) w wierszu 3 z góry po liczbie „14" wpisać następujące słowa:

„i jeżeli zachodzi konieczność, przewidziana w ust. (3)".

Na stronie 71 skreślić ustęp (25).

2) W przepisach dla Kas Stacyjnych na stronie 42 skreślić w stemplu słowa:

„Kasjer... Kontroler..." oraz następujący po nim wiersz „oraz"... do „Dyrekcyjnej".

Jednocześnie tracą moc obowiązującą następujące okólniki Ministerstwa Komunikacji:
Nr F.R.I.5/8 z dnia 14 listopada 1932 r.
„ F.R.I.5/3 z dnia 31 stycznia 1933 r.
„ F.R.I.5/30 z dnia 3 lipca 1933 r.
„ F.R.I.5/32 z dnia 19 lipca 1933 r.

Nr F.R.I.5/16/37.

Adres Redakcji:
Ministerstwo Komunikacji ul. Chałubińskiego 4, Gabinet Ministra, pokój Nr 78, tel. 552-00 wewn. 127.

Adres Administracji:
Administracja Wydawnictw Ministerstwa Komunikacji ul. Chałubińskiego 4, pokój Nr 123, II p. tel. 8.26.28. Konto czekowe PKO Nr 30.658.

Warunki prenumeraty w kraju: rocznie zł 8.—; półrocznie zł 4.—; kwartalnie zł 2.—; cena numeru 50 gr.

Do nabycia w Administracji Dz. Urz. M. K. lub w Administracji Dz. Zarz. D. O. K. P. Prenumeratę wpłaca się z góry przed rozpoczęciem kwartału, półrocza lub roku. Reklamacje z powodu nieotrzymania pojedyńczych numerów Dz. Urz. M. K. wnosi się do właściwych urzędów pocztowych, najpóźniej 3-go dnia po otrzymaniu następnego z kolei numeru Dziennika. Reklamacji spóźnionych lub wniesionych w sposób niewłaściwy nie uwzględnia się.

Cena ogłoszeń: od wiersza zł 1; za stronę zł 100.

Ogłoszenia prywatne można umieszczać tylko na luźnych kartkach dołączonych do Dziennika. Administracja Dziennika nie odpowiada za niedotrzymanie terminu ogłoszenia.

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Drukarnia Państwowa Nr 95223. 31.XII.37. 8400.